

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010264
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2514010264.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Jána Mihala, v trestnej veci proti obžalovanému L. K. stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudkyne Okresného súdu v Piešťanoch pod sp. zn. 1T/90/2014 zo dňa 18.02.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.10.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného L. K., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu v Piešťanoch pod sp. zn. 1T/90/2014 zo dňa 18.02.2015 samosudkyňa okresného súdu uznala obžalovaného L. K., nar. XX.XX.XXXX, vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona, prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 01.11.2013 v čase okolo 01:00 hodine na mieste verejne prístupnom, na diskotéke v H. na ulici G. v B., fyzicky napadol W. Z., bytom B., N. XXX/XX tak, že ho niekoľkokrát bezdôvodne udrhel päťou do tváre a hlavy, čím mu spôsobil zranenia a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre, hlavne vľavo s vegetatívnou symptomatológiou, pomliaždenie mäkkých tkanív okolo očnicovej oblasti vľavo so zakrvácaním do spojivkového vaku ľavého oka, tržne zmliaždenú ranu na tvári - vonkajšej strane ľavého oka asi 2 cm dlhú zasahujúcu do podkožného tkaniva a poškodenie 1. zubu horného zboradia vľavo, ktoré si vyžiadalo dobu liečenia a obmedzenie v bežnom spôsobe života v trvaní 2 a pol týždňa.

Za to mu uložila

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 56 ods. 1, ods. 2, § 57 ods. 1 Trestného zákona úhrnný peňažný trest vo výške 500,- (päťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovila obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazala obvineného uhradiť poškodeným:

- W. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., N. XXX/XX škodu v sume 402,50 Eur a

- Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436 škodu v sume 712,79 Eur.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku samosudkyne okresného súdu táto dospela k ustálenému skutkovému stavu na základe dokazovania, v rámci ktorého vyslúchla obžalovaného, poškodeného W. Z., svedkov L. V., I. Z., Y. M., X. N., V. N., W. H., L. Z., prečítala výpoveď zástupkyne poškodenej strany

Zdravotnej poisťovne Dôvera, Mgr. W. E., prečítala znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva MUDr. Mariána Pamulu. V neposlednom rade oboznámila príslušný v spise nachádzajúci sa listinný materiál. Trestnú činnosť samotného obžalovaného L. K. v zmysle dôvodov nachádzajúcich sa v napadnutom rozsudku mal okresný súd za preukázanú na základe výpovede poškodeného W. Z., resp. svedkov I. Z., Y. M., L. V. a v neposlednom rade na základe prečítaného posudku znalca MUDr. Mariána Pamulu.

Z výpovede samotného W. Z., I. Z., Y. M., L. V. je zrejmé, že osobou, ktorá napadla poškodeného na diskotéke konajúcej sa v H. na ulici G. v B. bol práve obžalovaný L. K.. Spoločnou črtou výpovede týchto svedkov, resp. poškodeného je, že samotný obžalovaný fyzicky napádal poškodeného opakovane tak, že ho udieral päsťou do oblasti tváre. Následkom napadnutia napokon poškodený spadol na zem. Počas vykonanej rekognície podľa fotografie rovnako svedkovia L. V., I. Z., ako i Y. M. opoznali ako páchatel'a osobu obžalovaného. Rozsah a závažnosť zranení spôsobených poškodenému v dôsledku fyzického napadnutia zo strany obžalovaného súd I. stupňa zistil z prečítaného posudku znalca z odboru zdravotníctva spracovaného MUDr. Mariánom Pamulom, z ktorého je zrejmé, že pri fyzickom útoku mu boli spôsobené pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre hlavne vľavo s vegetatívnou symptomatológiou, pomliaždenie mäkkých tkanív okolo očnicovej oblasti vľavo so zakrvácaním do spojivkového vaku ľavého oka, tržne - zmliaždenú ranu na tvári - vonkajšej strane ľavého oka asi dva centimetre dlhú zasahujúcu do podkožného tkaniva a poškodenie prvého zubu horného zubaradia vľavo. V mechanizme vzniku zranenia sa mohol uplatniť úder, resp. údery vedené rukou útočníka zovretou v päsť do oblasti hlavy - tváre, hlavne ľavej okolo očnicovej oblasti a úst. Pri tomto údere mohlo dôjsť aj k vzniku tržno-zmliaždenej rany v okolí očnicovej oblasti. Poškodenie zubu - čiastočné odlomenie vzniklo najpravdepodobnejšie po samostatnom údere vedenom päsťou do oblasti úst. Na vznik takého poranenia bolo treba aspoň dva údery, pričom znalec nevytlúčil, že úderov mohlo byť viac. Intenzita pôsobiacej sily pri vzniku týchto zranení bola prevažne slabá až stredne silná. Daným mechanizmom došlo k vzniku ľahkých zranení, ktoré si vyžaduje liečbu približne v trvaní 2 - 3 týždne a doba práceneschopnosti býva približne zhodná s dobou liečenia. Zhodnotiac takéto pre vec relevantné dôkazy viedli samosudkyňa okresného súdu súčasne k záveru, že samotnú obhajobu obžalovaného L. K. popierajúceho spáchanie skutku vyhodnotila za nevierohodnú. Z hľadiska právneho posúdila samosudkyňa konanie obžalovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, keďže fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil hrubej neslušnosti a výtržnosti tým, že napadol poškodeného W. Z. a spôsobil mu ublíženie na zdraví.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu ukladaného obžalovanému zohľadňovala samosudkyňa príslušné zákonné kritériá upravujúce druh a výmeru trestu ukladaných páchatel'om trestných činov.

Z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného zistila, že doposiaľ bol 4-krát postihnutý za priestupky na úseku cestnej dopravy, naposledy 29.10.2013. Doposiaľ súdom trestaný nebol.

Zohľadňujúc tieto (referencie) vyplynúvšie z príslušných dôkazov viažucich sa k osobe obžalovaného dospela táto (samosudkyňa okresného súdu) k záveru, že účel trestu v danom prípade je možné naplniť aj samostatne uloženým peňažným trestom vo výmere 500 Euro. Pre prípad zmarenia jeho výkonu ustanovila obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace.

Samotné výroky o škode podľa dôvodov nachádzajúcich sa v napadnutom rozsudku majú svoj zákonný základ v tom, že poškodení si škodu riadne a včas uplatnili.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie obžalovaný L. K., ktoré v zákonnej lehote odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Podaným odvolaním sa domáhal zrušenia rozsudku súdu I. stupňa z dôvodu § 321 ods. 1 písmeno a/, b/, c/, e/, f/ Trestného poriadku, zároveň namieta celé konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Napadnutý rozsudok považuje za nepreskúmateľný pre jeho neurčitost'. Má za to, že súd I. stupňa v odôvodnení rozsudku neuviedol akými konkrétnymi dôkazmi má byť preukázaná jeho vina. V tomto smere vykazuje tento (rozsudok) znaky arbitrárneho rozhodnutia. Má za to, že rovnako príslušný (rozsudok ním napadnutý) nie je súladný s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku, keď absentujú úvahy súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú.

Dôvodí, že počas realizovaného dokazovania nebol produkovaný žiaden (priamy) objektívny dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo spáchania trestného činu. Pokiaľ sa rozsudok súdu I. stupňa odvoláva na usvedčujúce dôkazy v podobe výpovedí svedkov Z., V., M., nepovažuje ich tvrdenia za jednoznačné. Naopak z hľadiska obsahu nimi vypovedaných skutočností je potrebné vyhodnotiť ich ako rozpoluplné. On osobne nemal žiadny motív, aby útočil na poškodeného, a preto v konečnom dôsledku aj rozsudok súdu I. stupňa vyznievajúci v jeho odsudzujúcej časti považuje za neobjektívny. Jeho vinu by prípadne mohol preukázať kamerový záznam, ktorý však nebol vyšetrovateľom zabezpečený a ani jemu samotnému sa to nepodarilo. V konečnom dôsledku má za to, že súd mal aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ a v zmysle § 285 písmeno c/ Trestného poriadku mal byť oslobodený.

Vo vzťahu k nároku poškodeného Z. namietal skutočnosť, že ním uplatnený (nárok na náhradu škody) nebol realizovaný do skončenia vyšetrovania, a preto nebol dôvod na to, aby o ňom súd rozhodoval.

Samotný trest považuje za neprímerane prísny, keďže súd pri jeho stanovení neskúmal jeho majetkové pomery. V konečnom dôsledku navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený, resp. aby bol rozsudok súdu I. stupňa zrušený a vrátený I. stupňovému súdu na ďalšie konanie.

Na podklade podaného a súčasne odôvodneného odvolania, odvolací súd postupoval podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného L. K. je potrebné ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd preskúmajúc napadnutý rozsudok okresného súdu, podané odvolanie, ako i príslušný na vec vzťahujúci sa spisový materiál dospel k záveru, že okresný súd vo veci vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na vyslovenie v podstate nespochybniteľných záverov rezultujúcich do konštatovania, že skutok popísaný vo výrokovej časti rozsudku sa stal a že ako jeho trestnoprávne zodpovedný subjekt bol usvedčený práve obžalovaný L. K.. Takéto (zjavne nespochybniteľné závery) vyplývajú z obsahu vykonaného dokazovania, a to predovšetkým z výpovedí svedkov L. V., I. Z. a Y. M., ktorí opoznali osobu obžalovaného jednak v rámci samotných výsluchov realizovaných pred súdom I. stupňa, resp. v počiatočnom štádiu bezprostredne po spáchaní skutku pri výsluchu pred vyšetrovateľom. Na závere o zjavnej identifikácii páchatel'a trestnej činnosti v osobe obžalovaného K. na veci nič nemení skutočnosť, že sa bezprostredne po spáchaní nevedeli vyjadriť k jeho menu, keďže ho nepoznali. Jeho meno sa dozvedeli až sprostredkovaně. Spoločnou črtou skutočností vypovedaných týmito svedkami je to, že páchatel'a v podstate zhodne popísali z hľadiska jeho výzoru a oblečenia. Okrem neho samotného opoznali aj osobu V. N., ktorý prišiel na inkriminovanú diskotéku spolu s ním. Okrem týchto (priamo usvedčujúcich dôkazov) bolo možné príslušné (skutkové závery) I. stupňového súdu oprieť o viaceré nepriame dôkazy, a to v podobe oboznámeného znaleckého posudku spracovaného MUDr. Mariánom Pamulom, resp. na základe oboznámených listinných dôkazov v podobe prvotných lekárskeho vyšetrení, z ktorých je zistiteľný jednak rozsah a závažnosť zranení spôsobených konaním útočníka (obžalovaného L. K.) poškodenému W. Z.. Tieto (nepriame dôkazy) spolu s dôkazmi priamymi pritom vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov umožňujúcu vysloviť objektívne závery premietnuté do výrokovej časti rozsudku súdu I. stupňa konštatujúceho spáchanie skutku samotným obžalovaným L. K.. Skutkové závery ustálené súdom I. stupňa si ako správne zistené na základe obsahu vykonaných dôkazov osvojuje aj súd odvolací a v ďalšom na ne poukazuje.

Zákonne súladným spôsobom postupoval konajúci (I. stupňový súd) aj z hľadiska právneho posúdenia konania obžalovaného naplňujúceho svojim konaním znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, keďže jednak fyzicky na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil hrubej neslušnosti a výtržnosti tým, že napadol iného a súčasne inému ublížil na zdraví.

Týmto naplnil po stránke objektívnej znaky žalovaných prečinov. Nepochybil tento (I. stupňový súd) ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu ukladaného obžalovanému v rámci konania samotného.

Samostatne uložený peňažný trest vo výške 500 Eur nie je možné z hľadiska príslušných zákonných kritérií upravujúcich druh a výmeru trestu ukladaných páchatel'om trestných činov považovať za neprímerane prísny a približuje sa k spodnej hranici (minimálnej upravujúcej výmeru peňažného trestu ukladaného páchatel'om trestných činov).

Naviac pre samotného páchatel'a je výkon trestu peňažného podstatne výhodnejší ako ukladanie eventuálne trestu podmieneného, keďže tento (podmienený trest) je spojený s určením skúšobnej doby, počas ktorej súd skúma správanie sa osoby odsúdenej. Naopak po výkone peňažného trestu sa tento automaticky zahladzuje.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s obhajobnými námietkami smerovanými k samotnému výroku o škode jednak v prospech poškodeného W. Z., resp. v prospech Dôvery zdravotnej poisťovne, a.s., Bratislava. Príslušný (výrok rozsudku okresného súdu) má svoju zákonnú oporu, keďže je zrejmé, že uvedené poškodené subjekty (poškodení W. Z. aj Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., Einsteinova, Bratislava) sa už počas prípravného konania riadnym spôsobom pripojili s nárokom na náhradu škody k trestnému konaniu, ktorú aj objektívne špecifikovali. Keďže výsledky dokazovania realizovaného súdom I. stupňa nepochybne preukázali priamu príčinnú súvislosť medzi konaním páchatel'a a spôsobením škody týmto (poškodeným subjektom) bolo na mieste rozhodovať o uplatnených nárokoch poškodených k náhrade škody.

Odvolací súd preskúmajúc napadnuté výroky rozsudku, ako i konanie predchádzajúce ich vydaniu nezistil akýkoľvek dôvod na zmenu, alebo zrušenie napadnutého rozsudku, a preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.